

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และเพื่อศึกษาสภาพการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบ้านอรุโณทัย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 207 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งจะมี 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาของนักเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านความจำเป็นและความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทย ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียน

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการศึกษา

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สรุปได้ดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในเรื่องเนื้อหาวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น เนื้อหาภาษาไทยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ให้นักเรียน ช่วยให้นักเรียนสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี เนื้อหามีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ เป็นเนื้อหาที่ไม่ยาก ทำทลายความสามารถของนักเรียน และควรมีการศึกษาเสมอในเวลาว่าง

ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ครูผู้สอนสอนภาษาไทยได้เก่ง ใจดี มีความเป็นกันเอง ตรงต่อเวลา พูดจาสุภาพและเหมาะสม แต่งกายสุภาพ อธิบายความรู้ได้อย่างชัดเจน มีความเป็นประชาธิปไตย มีอารมณ์ที่มั่นคง สอนสนุก มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทย มีความรับผิดชอบ เสียงดัง ฟังชัด นักเรียน สามารถตามทันได้ และเป็นบุคคลที่น่าเคารพนับถือ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ครูชี้แจงจุดประสงค์ และแนวการเรียนให้แก่ นักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและเสนอความคิดเห็น ครูให้แบบฝึกหัดทำตาม ความเหมาะสม ครูฝึกการใช้ภาษาไทยทุกครั้ง ถ้านักเรียนออกเสียงภาษาไทยชัดไม่ชัด มีการ ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบเอง และมีการสรุปบทเรียนให้เมื่อสอนจบเนื้อหาแล้ว ทุกครั้ง แต่ในกิจกรรมการเรียนการสอนครูยังใช้การบรรยายเป็น ส่วนใหญ่

ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ครูใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมตรงกับเนื้อหา สื่อเหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีการใช้ สื่อการเรียนการสอนในชั่วโมงภาษาไทยทุกครั้ง ซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจให้นักเรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังสร้างความสนใจในการเรียนภาษาไทย นักเรียนอยากให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอน ประกอบการสอนภาษาไทย และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ ใช้สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้ก็ดัดแปลงมาจากวัสดุที่มีอยู่

ด้านความจำเป็นและความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทย นักเรียนมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก การเรียนภาษาไทยทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่ตื่นตัวอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้การเรียนภาษาไทยมีความจำเป็นต่อการ ดำรงชีวิตในสังคม ทำให้นักเรียนฉลาดขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานทำได้ นักเรียน มีความต้องการที่จะเรียนภาษาไทย ภาษาไทยไม่ใช่มีประโยชน์เฉพาะคนที่เรียนเก่งเท่านั้น นักเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาไทย การเรียนภาษาไทยมีประโยชน์ต่อนักเรียนใน ชีวิตประจำวัน

2. สภาพการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียน

ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะใช้ภาษาไทยในการไปติดต่อหน่วยงานราชการ ต่างๆ มากที่สุด นอกจากนั้นนักเรียนใช้ภาษาไทยในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ใช้ในการ

ประกอบอาชีพในอนาคต และใช้ภาษาไทยเวลาที่อยู่ในโรงเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยกับบุคคลในครอบครัวและในชุมชนของนักเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนที่เป็น ชาวจีนฮ่ออิสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 พอสรุปและอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย นักเรียนมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยเป็น เนื้อหาที่ไม่ยาก ทำให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เนื้อหาไม่น่าเบื่อ เนื้อหาวิชาภาษาไทยช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้นักเรียน เนื้อหา วิชาภาษาไทยมีประโยชน์และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ช่วยให้นักเรียน สื่อสารกับผู้อื่นได้ดี นั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระเห็นความสำคัญของเนื้อหา วิชาภาษาไทย เห็นประโยชน์ของการเรียนเนื้อหาวิชาภาษาไทย แต่อย่างไรก็ตามในส่วน ของเนื้อหาหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทยของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับ ปรับปรุง พ.ศ.2533) การนำมาใช้กับนักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระ ควรที่จะมีการปรับปรุงให้มีความเหมาะสม เนื่องจากเด็กนักเรียนชาวจีนฮ่ออิสระเหล่านี้ พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดมีมากเกินไป เมื่อเทียบกับความสามารถของผู้เรียนซึ่งอาจจะทำให้ ครูสอนไม่ทันหลักสูตร ถึงแม้ว่าในความคิดของนักเรียนเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่ใช่ยาก สำหรับตัวนักเรียน แต่ในการเรียนนักเรียนจะเรียนได้อย่างช้าๆ ปัญหาที่ตามมาคือ การสอนไม่ ทันตามหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิต ศรีจอมเปง (2527, หน้า 20) ที่พบว่า ครูสอน ไม่ทันหลักสูตรเพราะเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากเกินไป ดังนั้นเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรใน การนำมาใช้ ควรจะได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับนักเรียน โดยนำมาปรับ ขยาย เพิ่มหรือลด เนื้อหามวลประสบการณ์ วิธีการสอน สื่อการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของ ท้องถิ่นและผู้เรียน ดังที่ พิมล มัธยมบุรุษ (2531, หน้า 190) กล่าวว่า ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นที่ โรงเรียนตั้งอยู่มีสภาพปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน การนำหลักสูตรไปใช้ควรมีความ ยืดหยุ่น โดยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นระดับอำเภอ กลุ่ม โรงเรียนและโรงเรียนสามารถปรับแผน การสอนให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ

2. ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนของนักเรียนมี ความรับผิดชอบ สอนภาษาไทยได้เก่ง เป็นบุคคลที่น่าเคารพนับถือ สอนได้สนุก ภาษาดี เสียง ดังฟังชัดเจน มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญ

ต่อบุคลิกลักษณะหรือพฤติกรรมของตนเองในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน ซึ่งจะมีผลต่อการเรียนของนักเรียน ดังที่ พนม พงษ์ไพบูลย์ (2535, หน้า 13) กล่าวว่า ครูควรมีคุณธรรมจริยธรรม เช่น ความเมตตา ความขยันหมั่นเพียร มีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีน้ำใจ มีความสามัคคี ปฏิบัติตามคุณธรรม ศาสนา นอกจากนั้น ชูศักดิ์ แสนปัญญา (2536, หน้า 70) กล่าวอีกว่า ครูต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน แสดงความเป็นมิตร ยิ้มแย้มอารมณ์ขันกับนักเรียน ตลอดจนต้องกระตือรือร้น น้ำเสียงที่นุ่มนวล ยุติธรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ชักถาม จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นบุคลิกลักษณะหรือพฤติกรรมทั้งหมดที่ล้วนเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นทั้งสิ้น เพราะพฤติกรรมที่ครูแสดงออกในขณะที่อยู่ในชั้นเรียนจะมีผลอย่างมากต่อการตั้งใจเรียนของนักเรียน ถ้าครูมีพฤติกรรมที่ดี ความตั้งใจเรียนของนักเรียนก็จะเป็นไปได้สูง ผลที่ตามมาก็คือ นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ครูฝึกการใช้ภาษาไทยทุกครั้ง ถ้านักเรียนออกเสียงภาษาไทยไม่ชัด ครูให้แบบฝึกหัดทำตามความเหมาะสมและครูยังใช้วิธีการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมไม่น่าสนใจ ซ้ำซาก จำเจ จากการค้นพบลักษณะนี้ แสดงให้เห็นว่าครูยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ อาจจะเป็นเพราะว่า ครูมีความถนัดที่จะจัดกิจกรรมแบบนี้ และเป็นวิธีที่สะดวกสบายกว่าวิธีสอนแบบอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุศักดิ์ ทิพย์พคุณ (2537, หน้า 105) ที่ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ครูดำเนินการสอนแบบบรรยายและยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการค้นพบที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สาเหตุหนึ่งที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยายนี้ อาจจะเป็นเพราะปัญหาการใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอนและการสื่อความหมาย เด็กจีนฮ่ออิสระเหล่านี้พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เช่นเดียวกับเด็กชาวไทยภูเขา การที่จะจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น อาจจะไม่ประสบความสำเร็จเท่ากับการใช้วิธีการบรรยายที่ครูเป็นผู้บอกแต่เพียงผู้เดียว ภาษาไทยเป็นภาษาที่นักเรียนไม่รู้และไม่มีประสบการณ์ ทำให้การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นไปไม่ได้ช้าและไม่เข้าใจดีพอ ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาอื่นไปด้วย ผลที่ตามมาคือ มีผลทำให้นักเรียนตกชั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ ตาไชย (2531, หน้า 86) พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตกชั้นของ

นักเรียนชาวเขาในอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ คือ นักเรียนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในการสื่อความหมาย ทั้งนี้เพราะเด็กไม่เคยชินกับการใช้ภาษาไทย เมื่อเข้าโรงเรียนจึงมีปัญหาในการเรียนและส่งผลต่อการตกชั้นในที่สุด ประกอบกับครูผู้สอนในโรงเรียนมีปัญหาด้านภาษา เช่นเดียวกับครูผู้สอนที่สอนเด็กจีนฮ่ออิสระ กล่าวคือ ครูผู้สอนเป็นคนไทยพื้นราบหรือคนไทยภาคกลาง พูดภาษาถิ่นไม่ได้ ทำให้มีปัญหาในการสื่อความหมายกับนักเรียน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าว สอดคล้องกับ ข้อสรุปเรื่อง ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับชาวเขาของ ขจัดภัย บุรุษพัฒน์ (2528, หน้า 12) ซึ่งสรุปว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนชาวเขาเองก็มีปัญหาด้านภาษาคือ ครูพูดภาษาถิ่นได้จะให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ในบทเรียนมากขึ้น

4. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมตรงกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ครูมีการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยทุกทุกครั้ง สื่อการเรียนการสอนสร้างความเข้าใจให้นักเรียนเพิ่มขึ้น ดังข้อสรุปของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534, หน้า 234) ได้เสนอการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรก็ต่อเมื่อครูผู้สอนใช้สื่ออุปกรณ์การสอนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเหมาะสมสอดคล้องกัน เพราะสื่ออุปกรณ์การสอนช่วยให้เกิดบรรยากาศดีและเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้ นอกจากนี้แล้วจากการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในชั่วโมงและสื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้ดัดแปลงมาจากวัสดุที่มีอยู่ ซึ่งตรงกับ สงัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 65-66) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และการเลือกใช้แหล่งวิทยากรในชุมชนว่าการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ควรจะได้คำนึงถึงความประหยัดและสะดวกในการจัดหาเป็นประการสำคัญ อุปกรณ์การสอนที่ดีไม่จำเป็นจะต้องมีราคาแพง แต่ควรคำนึงถึงคุณค่าที่จะให้ความเข้าใจแก่เด็กเป็นสำคัญ ซึ่งอาจจะเป็นวัสดุที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่นและมีราคาถูกๆ ก็ได้

5. ด้านความจำเป็นและความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทย นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาไทยทำให้นักเรียนเป็นผู้ตื่นตัวอยู่เสมอ และภาษาไทยไม่ได้ทำลายสังคมและวัฒนธรรมของนักเรียน การเรียนภาษาไทยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เพราะภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่จะทำให้เด็กเรียนศึกษาเนื้อหาวิชาอื่นๆ ให้เข้าใจได้ นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

ตามที่หลักสูตรภาษาไทยได้กำหนดไว้ให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ซึ่งมีจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนภาษาไทยเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการใช้ประโยชน์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ การแสวงหาความรู้ เพลิดเพลินและการประกอบอาชีพ กรมวิชาการ (2534, หน้า 8) และจากการศึกษาค้นคว้านี้ก็ยังพบว่าการเรียนภาษาไทยมีความจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันของนักเรียน การเรียนภาษาไทยไม่ได้มีประโยชน์เฉพาะคนที่เรียนเก่งเท่านั้น แต่มีประโยชน์สำหรับนักเรียนทุกคนที่เรียนภาษาไทย นักเรียนจึงมีความต้องการที่จะเรียนภาษาไทย ภาษาไทยจะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานทำได้ ดังนั้นนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหรือนักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระ จึงมีความจำเป็นที่ต้องเรียนภาษาไทยเพื่อจะได้นำความรู้ทางด้านภาษาไทยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองต่อไป

สภาพการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียน

ผลจากการศึกษาสภาพการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียนพบว่า นักเรียนใช้ภาษาไทยในการไปติดต่อหน่วยงานราชการต่างๆ มากที่สุด นอกจากนั้นก็จะเป็นการใช้ภาษาไทยในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และนักเรียนจะใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพในอนาคต ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระเหล่านี้ ครอบครัวของนักเรียนมาอยู่ในประเทศไทย และก็จะอยู่ในประเทศไทยตลอดไป การดำรงชีวิตประจำวันจะเกี่ยวข้องกับคนไทย มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของคนไทยเข้ามาเกี่ยวข้อง ที่สำคัญมีการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาในการติดต่อสื่อสาร ภาษาไทยจึงเป็นภาษาสำหรับทุกคนที่เข้ามาอยู่ในประเทศ ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมไทยได้ นอกจากนั้นแล้วจากการศึกษายังพบว่านักเรียนเป็นส่วนมากไม่ได้ใช้ภาษาไทยกับบุคคลในครอบครัว ไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ก็เพราะว่าพื้นฐานเดิมนักเรียนมาจากครอบครัวชาวจีนฮ่ออิสระ และในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ก็เป็นชาวจีนฮ่ออิสระที่ยังมีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของชาวจีนฮ่ออิสระที่ใช้กันอยู่ การติดต่อสื่อสารกันก็จะใช้ภาษาจีน เป็นภาษาในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนั้นแล้วนักเรียนยังได้รับการเรียนการสอนในโรงเรียนจีนอีกในช่วงเวลาตอนเย็น ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการเรียนสำหรับเด็กนักเรียนชาวจีนฮ่ออิสระเหล่านี้ ในช่วงเวลาที่นักเรียนได้รับการเรียนการสอนภาษาจีนนี้จะมีผลให้นักเรียนไม่สามารถจัดเวลาแบ่งเวลามาทบทวนการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาที่ได้รับจากการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจัดให้ จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียนไปด้วย จากการประเมินคุณภาพการศึกษาของ

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มชายแดนพัฒนา ซึ่งส่วนใหญ่นักเรียนจะเป็นชาวจีนฮ่ออิสระ ผลสัมฤทธิ์จะต่ำกว่าทุกกลุ่มโรงเรียนในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าในชีวิตประจำวันของนักเรียนส่วนใหญ่ยังเกี่ยวข้องกับชนบทรอบนอก ประเพณี วัฒนธรรมของชาวจีนฮ่ออิสระเสียเป็นส่วนใหญ่ จึงส่งผลกระทบในด้านการเรียนการสอนภาษาไทยไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนมีความคิดเห็นว่าภาษาไทยยังมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับนักเรียน ตราบใดที่นักเรียนยังอยู่ในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรที่จะให้มีการส่งเสริมสนับสนุนหรือแรงจูงใจให้นักเรียนได้รับการฝึกการใช้ภาษาไทยในโรงเรียนโดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริม การฝึกทักษะทางด้านภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนในรูปแบบต่างๆ โดยให้มีการฝึกฝนพัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาไทยให้กับนักเรียนที่เป็นชาวจีนฮ่ออิสระเหล่านี้ เมื่อ นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ ความรู้ ความเข้าใจทางด้านภาษาไทยก็จะมีมากขึ้น อันจะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะเพิ่มขึ้นด้วย เพราะภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนกลุ่มวิชาอื่น หากนักเรียนมีพื้นฐานวิชาภาษาไทยที่ดีการเรียนในกลุ่มวิชาอื่นก็จะดีขึ้น

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน โดยลดบทบาทของครูที่ใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ตรงที่นักเรียนได้รับ อันจะส่งผลถึงการเรียนรู้ได้ดีที่สุด เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โดยมีกิจกรรมภายในโรงเรียน เช่น กิจกรรมได้วาทะ การจัดประกวดเรียงความ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการนำวิธีการสอนในรูปแบบต่างๆ เช่น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามาทดลองใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน